

محبوبیتی همیشگی

نگاه
شیدا نوروزی

درخشش ورزشکاران در تورنمنت‌های مختلف ورزشی شور و نشاط وهمچنین غرور ملی را به جامعه تزریق می‌کند.

رقابت‌هایی چون جام جهانی، بازی‌های المپیک و آسیایی توجه زیاد مردم را به خود جلب می‌کند تا جایی که نتایج ملی پوشان از سوی بسیاری از هموطنانمان پیگیری می‌شود.
باین حال بعضاً موفقیت‌ها و مدال‌های خیلی زود به دست فراموشی سپرده می‌شود اما این محبوبیت مردمی است که نام یک ورزشکار را برای همیشه جاودانه می‌کند؛ محبوبیتی که از حضور فعال و واقعی کنار مردم به دست می‌آید و در ذهن همگان می‌ماند.

در روزهایی که شرایط معیشتی عموم مردم سخت‌تر از گذشته شده و اوضاع اقتصادی بیش از همه قشر ضعیف جامعه را تحت تأثیر قرار داده است دیدن عکس‌هایی از فعالیت‌های ورزشکاران نشان می‌دهد هنوز هم می‌توان روی قشر ورزشی حساب کرد.
انتظار می‌رود ملی‌پوشی که در میادین مختلف قدرت و توانایی ورزشی خود را به نمایش می‌گذارد و حریفان را تراز اول دنیا را از پیش رو برمی‌دارد بتواند برای‌از دوش هموطنانش برآورد. اینجاست که ارزش حضور در چنین اردوهایی بیش از پیش نمایان می‌شود.

مناطق محروم ایران کم نیست و سساکتین آنها از مشکلات زیادی رنج می‌برند.
با اینکه بر طرف کردن این مشکلات نیازمند زمان، هزینه و نیروهای زیاد است ولی با قدم‌های کوچک و همیاری همه اقشار جامعه می‌توان گامی در جهت کاهش محرومیت‌ها برداشت.
از آنجا که مردم همواره حامی ورزشکاران کشورمان و به‌ویژه ملی‌پوشان بوده‌اند انتظار می‌رود در شرایط سخت حامیان خود را تنها نگذارند و به نوعی حمایت‌های معنوی آنها را جبران کنند.
شاید کمتر کسی فکرش را می‌کرد که تکواندو کار سابق تیم ملی زمان زیادی از وقتش را در مناطقی محروم سسیری کند و در حرکتی خودجوش همراه با عده‌ای از جوانان دلسوز مشغول خدمت‌رسانی به هموطنانش باشد.
قطعا ساکنان آن مناطق با دیدن ورزشکاران مشهور و حمایت ورزشی‌ها از آنها روحیه می‌گیرند و به محرومیت‌زدایی منطقه خود امیدوار تر می‌شوند.
از طرفی رسانه‌ای شدن حرکت‌های فرهنگی از این دست سایر چهره‌های ورزشی را نیز به حضور در کنار مردم و دستگیری از آنها تشویق می‌کند.

در این میان نباید از نقش نهادهای ورزشی، باشگاه‌هایی که لقب «فرهنگی» را به دوش می‌کشند و مسئولان ارشد ورزش به‌ساده‌گی عبور کرد.
به‌زعم اینکه در این سال‌ها مدیران زیادی دم از ترویج معنویت و اخلاق پهلوانی زده‌اند اما عملاً گام جدی و مثبتی در این زمینه برداشته نشده و ورزشکارانی چون یوسف کریمی و سایرین نیز از طریق اردوهای جهادی به هموطنانشان کمک می‌کنند.
در صورتی که انتظار می‌رود معاونت‌های فرهنگی در عرصه ورزش دست‌از شاعر دادن بردارند و در صدد کم کردن خلأهای فرهنگی باشند.
بدون شک مردمی بودن چهره‌های ورزشی محبوبیت آنها را افزایش می‌دهد؛ محبوبیتی که با پایلن یافتن دوران حرفه‌ای و مدال‌آوری فراموش نمی‌شود.
با اینکه چنددهه از درگذشت جهان پهلوان تختی می‌گذرد ولی هنوز حضور او در بین مردم زلزله‌زده و بیشین زهر فراموش نشده است.
الگو قرار دادن این پهلوان واقعی قطعاً بسیاری از مشکلات فرهنگی «ورزش ایران را مرتفع می‌سازد.

بوفون مرد مدار و کودک دوست

حاشیه
فریدون حسن

هرچند نمی‌توان نمونه خارجی ورزشکاری که با حضور در اردوهای جهادی برای مردم محروم کار می‌کند

را پیدا کرد، اما در دنیای ورزش و در خارج از مرزهای کشورمان هم هستند ورزشکاران بزرگی که دلشان برای مردم می‌تپد و از دیدن محرومیت‌ها و سختی‌هایی که می‌کشند دچار عذاب می‌شوند.
شیدین حمایت‌های مادی و معنوی ستارگان ورزش دنیا از کودکان بی‌سرپرست، محکوم کردن اقدامات جنایتکارانه استیکبار و استعمار علیه انسانیّت و حضور در مجامع بین‌المللی و حمایت از آرمان‌های انسانی بخش غیرقابل انکار زندگی بزرگان ورزش جهان است.
اما اینکه یکی از این بزرگان بخشی از ساعت زندگی و حتی استراحت خود را به کار برای به دست آوردن درآمدی حتی ناچیز و پس از آن اعطای آن درآمد به کودکان بدون سرپرست کند جزو معدود اتفاقات نادر جهان ورزش است.
شاید یکی از دلایل دست‌نیافتنی بودن جیان لوتیچی بوفون دروازه‌بان افسانه‌ای تیم ملی ایتالیا و باشگاه یوونتوس همین مسئله باشد.
بوفون امروز سال‌های پائینی فوتبال خود را می‌گذراند؛ درآزمه‌هایی که بنا به دلایلی از جمله مسائل لای‌های پشت پرده سیاسی از دریافت توپ طلا محروم شده است، اما بدون هیچ شکی بوفون در دل هزاران کودک بی‌سرپرست و در قلب هزاران کارگر بدون حمایت جادار و این چیزی نیست که بتوان با به دست آوردن عنوانی جهانی آن را عوض کرد.
فوتبال دنیا یک توپ نه که چند توپ طلا به بوفون بدهکار است آن هم نه فقط برای درخشش در زمین چمن که به خاطر روح بزرگش بوفون که حالا بدافصل جدید را در پاری سن ژرمن فرانسه آغاز کند در طول سال‌های حضور در یوونتوس بخشی از ساعت خود را به کار کرد در یک نچاری اختصاص می‌داد و تمام عواید دستمزد آن را صرف امور خیریه و رسیدگی به کودکان بدون سرپرست می‌کرد.
انجام چنین کاری آن هم در فوتبال حرفه‌ای اروپا که به صورت طبیعی ساعات استراحت، کار و تمرین بازیکنان تعریف شده و غیرقابل تغییر است تنها و تنها حکایتی از روح بزرگ ورزشکاری دارد که جهان فوتبال باید به احترام او از جا بلند شود.
البته این اقدام تنها کار این اسطوره دروازه‌بانی فوتبال جهان نیست، بوفون در روزهایی که به عنوان یکی از سه‌امدان ار عمده شرکت زوکی، شرکت طراحی دکوراسیون خانگی فعالیت داشت با کمک ۲۰ میلیون یورویی به این شرکت جلوی ضرر مالی آن را گرفت، البته این تنها ظاهر داستان بود؛ چراکه بوفون با این اقدام جلوی اخراج و بیگار شدن بیش از هزار کارگر این شرکت را گرفت و آینده شغلی آنها را تضمین کرد.
حسن جوانمردی چیزی نیست که مربوط به زمان و مکان خاصی باشد و در یک نژاد و تیره خلاصه شود، در جای جای این کره خاکی می‌توان انسان‌های بزرگی را پیدا کرد که جان و روحشان را برای رسیدگی به همنوع در طبق اخلاص قرار می‌دهند؛ انسان‌هایی که باعث فخر انسانیّت هستند در وانسانیی که دنیا را ظلم و جور فرا گرفته و محبت کیمیایی دست‌نیافتنی است.

گفت‌وگوی «جوان» با یوسف کریمی، قهرمان تکواندوی جهان به بهانه حضور در اردوهای جهادی

حضور نمادین در مناطق محروم مشکلات مردم را حل نمی‌کند!

گفت‌وگو
دنیا حیدری

کمک کردن همیشه به‌مزایده گذاشتن یک

پیراهن یا پرگزاری دیناری دوستانه نیست. کمک کردن گاه می‌تواند فراتر از این حرف‌ها باشد. می‌تواند فرغون دست گرفتن و مرغ و گوشت و قیل از عید لباس و شیرینی و آجیل و... تهیه می‌کنیم اما دوست داشتیم شرایطی پیش بیاید که بتوانم در کارهایی مثل اردوهای جهادی در مناطق محروم کار کنم و مشکلات مردم این مناطق را به گوش مسئولان برسانیم و خدا کمک کرد و این اتفاق رخ داد. معمولاً حضور مسئولان، ورزشکاران یا هنر مندان در چنین سفرهایی نمادین است اما عکس‌های منتشر شده نشان

■ ■ ■

سال‌هاست که شاهد حضور پررنگ جامعه ورزش در کارهای خیر هستیم اما دین عکس‌های یوسف کریمی گرفتاری تکواندوی ایران در حال بنایی کردن اتفاق تازه‌ای بود که نظر بسیاری را به خود جلب کرد. چه شد که تصمیم گرفتید در این سطح به مردم کمک کنید؟

همیشه به این مسئله فکر می‌کردم و قلباً دوست داشتم چنین کاری را انجام دهم و دنبال یک فرصت بودم و پیگیر، تا اینکه یک روز با بسیج سازندگی تماس گرفتم و گفتمند که می‌خواهید در این زمینه کمک کنید؟ و من بلافاصله گفتم حتماً. تعجب کردند؛ گفتمد قرار است برویم سیستان، گفتم چه بهتر.

گزارش
سعید احمدیان

با شروع فصل تابستان و تعطیلات مدارس و دانشگاه‌ها، سازار اردوهای جهادی داغ می‌شود؛ اردوهایی که جمعی از جوانان مخلص و بسیجی، گروه گروه به مناطق محروم ایران می‌روند تا حداقل در فاصله زمانی کوتاه یا بلندی که در این مناطق هستند، بتوانند گره‌ای از مشکلات مردم زجر کشیده باز کنند. در این بین در چند سال اخیر، جمعی از قهرمانان و مدال آوران ورزش هم خواسته‌اند سهمی در این کار بزرگ داشته باشند؛ همین است که در یکی دو سال گذشته چهره‌هایی مشهور، مدال آور و المپیک‌ی بوده‌اند که از این فرصت استفاده کرده تا سهمی در کم کردن درد محرومیت مناطق دورافتاده داشته باشند؛ اقدامی که سبب شده تا به واسطه حضور این قهرمانان، توجه مردم و مسئولان هم به این مناطق جمع شود و با دیده شدن مشکلاتشان، قدم‌هایی برای کاهش محرومیت و مصائبشان برداشته شود.

رساندن صدای محرومان به مسئولان
اسماعیل احمدی، معاون سابق روابط عمومی سازمان بسیج مستضعفین سال ۹۴ در ابتدای داغ شدن حضور چهره‌های مشهور ورزشی در اردوی جهادی، هدف از این کار را اینطور توضیح داده بود: «هدف از حضور هنر مندان، ورزشکاران و مسئولان در این اردوها، معرفی گسترده خدمت‌رسانی جهادگران و نیز محرومیت‌ها در سطح جامعه به آحاد و اقشار مختلف است.»

معاون روابط عمومی بسیج با دعوت از چهره‌های محبوب مردمی برای شرکت در اردوهای جهادی تأکید کرده بود: «مروز پس از گذشت بیش از سه دهه از پیروزی انقلاب نیازمند تسریع در خدمت‌رسانی به مناطق و روستاهای دورافتاده و محروم هستیم و برای این امر ابزار رسانه و هنر بسیار راهگشاست.» این فعال جهادی با اشاره به آثار مشاهده محرومیت در روستاها، ادامه داده بود: «هنگامی که یک هنرمند یا ورزشکار یا مسئول فرهنگی و حتی سیاسی، محرومیت را از نزدیک

گفت‌وگوی «جوان» با یوسف کریمی، قهرمان تکواندوی جهان به بهانه حضور در اردوهای جهادی

حضور نمادین در مناطق محروم مشکلات مردم را حل نمی‌کند!

همیشه به این مسئله فکر می‌کردم و قلباً دوست داشتم کاری برای محرومان انجام دهم و دنبال یک فرصت بودم و پیگیر، تا اینکه یک روز از بسیج سازندگی تماس گرفتند و گفتمند که می‌خواهید در این زمینه کمک کنید؟ و من بلافاصله گفتم حتماً

که این همه منابع دارد مردمی باید باشند که از عادی‌ترین امکانات محروم هستند؛ از خودم خجالت می‌کنیدم که در آسایش کامل زندگی می‌کنم و مردم کشورم تا این اندازه نیازمند هستند و از سوی دیگر خدا را بابت آنچه داشتم شکر می‌کردم.

انتظار تان از مسئولان چیست؟

ببینید همه هدف ما این است که با رفتن به این سفرها و کمک به مردم مشکلات را به تصویر کشیده و مسئولان را بر آن داریم تا گامی برای حل آن بردارند. کمترین انتظار این است که به این مناطق هم سری بزنند و از نزدیک با مسائل و مشکلات مردم آشنا شده و پای درد دل هایشان بنشینند. اینها بسیار باغیرت و وطن‌دوست هستند و نباید از کنار مشکلاتشان به‌سادی گذشت. این سفرها می‌تواند تأثیر خیلی زیادی داشته باشد. شما ببینید حضور مسعود شجاعی در اهواز چه بازتابی داشت؟ اما همیشه هم نباید از مسئولان توقع داشت. باید از خودمان شروع کنیم. شاید همه مشکلات مردم این مناطق محروم برودن و کمک کنند اما می‌توانند با درست استفاده کردن و آموزش آن به فرزندان خود گام بلندی در این زمینه بردارند. اینکه فرزند من بداند چطور باید مانع از هدر رفتن آب بشود؛ یک کمک بزرگ است.

حضور ورزشکاران و سلبریتی‌ها چه تأثیری می‌تواند داشته باشد و آیا چنین کاری را به دوستان خود پیشنهاد می‌کنید؟

من شخصاً با کسی پیشنهاد نمی‌کنم چون این کارها دلی است و کافی است کسی بخواهد، می‌تواند به‌راحتی با بسیج سازندگی همکاری کند، اما خوب هم می‌دانم حضور ورزشکاران و هنرمندان در این کارها تأثیر فراوانی دارد. مردم ما هنوز نیازمند آموزش و هنرمندان خود را خیلی دوست دارند و آنها را الگو قرار می‌دهند. حال اگر این الگوها به چنین کارهایی روی او روند می‌دانید چه تأثیر مثبتی در جامعه دارد. ما باید روی الگوسازی و آموزش ورزشکاران و هنرمندان خود کار کنیم.

فکر می‌کنید با حضور در دلگان و سیستان به هدفی که داشتید رسیدید؟

برای رسیدن به هدف باید تلاش کرد و خسته نشد. گام خوبی برداشتم و این راه را ادامه هم می‌دهیم. هر جا که لازم باشد می‌رویم. اطراف کرج، شهرستان‌های

دیگر و امیدوارم این تلاش‌ها باعث شود که مردم نیز به این کمپین‌های حمایتی بیوندند؛ دست هموطنان محروم خود را بگیرند و مسئولان هم با رفتن به این مناطق در صدد حل مشکلات مردم برآیند.

می‌دهد که قهرمان تکواندوی ایران نگاهی نمادین به سفر نداشته است...

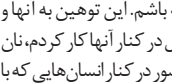
بله البته ما خودمان اینجا با یکسری از دوستان در فضای مجازی و فامیل سعی می‌کنیم با جمع‌آوری یکسری اقدام به نیازمندان و خانواده‌های محروم کمک کنیم. مثلاً قبل از ماه رمضان برایشان برنج و مرغ و گوشت و قیل از عید لباس و شیرینی و آجیل و... تهیه می‌کنیم اما دوست داشتیم شرایطی پیش بیاید که بتوانم در کارهایی مثل اردوهای جهادی در مناطق محروم کار کنم و مشکلات مردم این مناطق را به گوش مسئولان برسانیم و خدا کمک کرد و این اتفاق رخ داد. معمولاً حضور مسئولان، ورزشکاران یا هنر مندان در چنین سفرهایی نمادین است اما عکس‌های منتشر شده نشان

بعدها از سفری که به هندل آباد و دلگان داشتید تغییری ایجاد شد و مسئولی برای سرکشی به آنجا رفت؟

متأسفانه نه. من با مردم آنجا در ارتباط هستم. آنها شماره من را گرفتند و با هم در تماس هستیم. اگر کسی رفته بود می‌گفتند. جالب است بدانید آنقدر قانع هستیم که هیچ گلایه‌ای نمی‌کنند و سعی می‌کنند خودشان کارهای خودشان را انجام دهند. اتفاقاً همین چند روز پیش با بچه‌های گروهی که کمبود بودجه پروژه‌هایشان نیمه‌تمام مانده و دنبال خیرینی بودند که بتوانند به آنها کمک کنند.

این مسئله چه تأثیری در زندگی خودتان گذاشت؟

من خودم در یک خانواده ضعیف و پرجمعیت به دنیا آمدم و با مشکلات ناآشنا نیستم. با این وجود اما از یک طرف بسیار تأسف می‌خوردم که در مملکتی

شخصاً به کسی پیشنهاد نمی‌کنم به اردوهای جهادی بروم چون این کارها دلی است و کافی است کسی بخواهد، می‌تواند به‌راحتی با بسیج سازندگی همکاری کند، اما خوب هم می‌دانم حضور ورزشکاران و هنر مندان در این کارها تأثیر فراوانی دارد. مردم ما هنرمندان و ورزشکاران را الگو قرار می‌دهند

خیلی جالب است؛ سال ۹۵ بود که به سیستان (دلگان و هندل آباد) رفتم و از سال ۹۰ هیچ مسئولی به آنجا نرفته بود. مردم وضعیت بدی داشتند. دیدم که بسیاری از بچه‌ها معلول ذهنی و حرکتی هستند و صحنه‌هایی دیدم که تا آخر

و کمک به ساخت خانه در این روستا از دیگر برنامه‌های رستمی در این اردوی جهادی بود. قهرمان وزنه‌برداری المپیک درباره این حرکت به رسانه‌ها اینطور توضیح داد: «با افتخار می‌گویم یک بسیجی هستم و امیدوارم شرکت در این برنامه فتح بایی باشد برای سسایر ورزشکاران و قهرمانان ملی که با حضور در اردوهای جهادی بتوانند انگیزه‌ای باشند برای جوانان جهادگر و دلگرمی محرومین را رقم بزنند.»

اشغالزایی برای جوانان مملکت است. بی‌شک این سرمایه‌های متعدد و متخصص می‌توانند با اعتماد و حمایت مسئولان در گسترش عرصه‌های اقتصاد مقاومتی و خودکفایی کشور مؤثر باشند.»

مرداد سال ۹۵ هم جوانان قهرمان بستکیلیست فقط سه روز بعد از قهرمانی در آسیا، برای شرکت در اردوی جهادی راهی روستای محروم سیمون قلعه در حاشیه شهر تهران شدند تا نشان دهند چه اندازه به خوبی پهلوانی وفادار است. تیم ملی بستکیلیست جوانان در این اردو به جمع ۲۰ گروه جهادی و ۶۵۰ جهادگر بسیجی پیوست تا به عملیات ساخت ۵۱ منزل مسکونی برای مردم محروم این روستا کمک کند.

در حاشیه این سفر امیرحسین آذری کاپیتان وقت تیم ملی جوانان، حضور در اردوهای جهادی را در روحیه ورزشکاران مؤثر دانست: «ورزشکاران باید مردمی باشند و به‌خصوص ارتباط خود را با مردم محروم و مستضعف تقویت کنند. این مسئله علاوه بر اینکه موجب دلگرمی آنها می‌شود، به ورزشکاران نیز انگیزه می‌دهد تا برای خوشحال کردن این عزیزان با غیرت بیشتری بجنگند و افتخار آفرینی کنند. ورزشکاران قهرمان با شرکت در اردوی جهادی پهلوان می‌شوند. اردوی جهادی اساساً پهلوان‌ساز است و همه بچه‌های بسیجی که در این اردوها به صورت گمنام و خاموش مجاهدت می‌کنند، پهلوانان بزرگ ایران هستند که اجرشان نزد پروردگار محفوظ است.»

آذری با بیان اینکه اردوهای جهادی باید تقویت شوند و مورد حمایت جدی قرار بگیرند، حضور در این اردوها را سبب آشنا شدن با خدمات جهادگران عنوان کرد: «از مسئولان کشور می‌خواهم همه توانشان را بسرای خدمت به مردم محروم و مستضعف به‌کار بگیرند. در این اردوها متوجه شدم که جهادگران علاوه بر خدمت‌رسانی عمرانی و ساخت منزل، مدرسه، مسجد و... برای محرومان، به فکر اشتغالزایی برای آنها هستند و بیکاری را مهم‌ترین عامل فقر و محرومیت می‌دانند.»